

kunne vi jo så bl.a. undersøge nærmere under det kommende udvalgsarbejde.

Men som sagt så ser vi gerne, at der bliver ensartede regler, at man kommer væk fra, at man skal dispensere fra noget, som vi betragter og har fået dokumentation for er unødigt lidelse for dyrene, og går over til en samlet lov, der gælder for alle slagtingerne herhjemme.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, det var positivt, hvad Enhedslistens ordfører sagde, og jeg synes, at bortset fra en enkelt har det drejet sig om dyrene, og jeg synes, det er godt, at Folketingets ordførere forholder sig til det.

Jeg vil godt sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at jeg er fuldstændig enig i hans kritik af anskudt vildt. Nu synes jeg ikke lige, det hører debatten til, men bare for at der ikke skal være tvivl, så synes jeg, at det også er noget, man absolut skal være opmærksom på. Jeg ved heldigvis, at jægerne er klar over, at fortsætter det, vil Folketinget ikke acceptere det. Det synes jeg er vigtigt.

Så er jeg specielt glad for den bemærkning fra hr. Bent Hindrup Andersen om kyllingeslagtingerne. Jeg synes egentlig, det er angribeligt, hvis de ikke bliver slagtet på en human måde, hvad enten det drejer sig om små eller store dyr, og de strømførende bade synes jeg heller ikke er acceptable.

Endnu en gang min opfordring til, at udvalget følger op på de invitationer, der ligger fra slagterier, og simpelt hen ser, hvordan det foregår. Det synes jeg ville være et godt element i udvalgsarbejdet.

Arne Melchior (CD):

De emner, der er rejst i de to foreliggende forslag, kan man selvfølgelig til enhver tid tage op til debat. Det er klart. Der skal ikke være noget, der er skjult. Der skal ikke være noget, der er hemmeligt. Det er helt relevant at kunne snakke om de ting, og det bliver der også med passende mellemrum.

Selvfolgelig kan man undre sig over, at det er lige den sag, som de to forslagsstillere har taget op, og netop ikke sagen om jagt. Jeg står her med en rapport fra Danmarks Miljøundersøgelser fra efteråret 1996. Den hedder »Anskydning af vildt«, og den sag har været fremme i medierne både de trykte og de elektroniske i stort

omfang hele efteråret igennem, og det er dokumenterbart, at der er flere hundrede tusind edderfugle til enhver tid, der flyver rundt over vort land med hagl i kroppen, og at der er snevevis af tusind, formentlig over hundrede tusind stykker firbenet vildt, som løber rundt med hagl i kroppen. Men det har ikke interesseret forslagsstillerne i første omgang, og det kan man jo forstå, når man ser, hvad det er, de står for, disse forslagsstillere.

Den 14. november 1996 havde fru Pia Kjærsgaard en artikel i Politiken, hvori der stod, at de, der vil have slagtet deres kød efter en metode, der tenderer mod mishandling, må lade det ske i deres hjemlande. Og i 1992 skrev den anden ordfører – altså fra Fremskridtspartiet – at han anbefalede jøder og muslimer, der ikke ville spise normalt slagtet kød, at blive vegetarer eller at rejse hjem.

Jeg skal oplyse, at mine tiptipoldeforældre er født i København. Jeg har faktisk en bedstemor, der er født i Fåborg, og min far er født i Fredericia, og jeg selv bor i København, og jeg overholder dette lands love, så vidt det er mig muligt, til punkt og prikke. Og jeg vil gerne vide, hvad det er for et hjemland, disse injurierende, racistiske udtalelser vil have mig sendt til. Det er uforståeligt, og det burde ikke finde sted.

Der står også i »Bevingede ord«: Man merkt die Absicht und wird verstimmt. Man mærker, hvor det snerper henad. Jeg gentager, emnet kan selvfølgelig til enhver tid tages op, men baggrunden viser klart, som fru Margrete Auken var inde på, hvad hensigten er.

Må jeg så ikke sige, når fru Margrete Auken ikke vil købe hele Femte Mosebog, at den hører faktisk til den Bibel, som hun har studeret så nøje. Vist står der grumme ting i Gamle Testamente. Der står minsandten mange grumme ting i Nye Testamente. Ikke desto mindre er den samlede Bibel den danske luthersk-evangeliske folkekirkes Bibel. Og så kan man lide, hvad man vil eller ikke vil, men jeg vil gerne sige, at denne Bibel – og det gælder også Koranen – er fuld af dyreetik og kærlighed til dyrene. Jeg skal bare minde om fjerde bud, helligdagsbudet, hvor der står, at hviledagen gælder dig og din søn, det er altså familien, og din tjener, det er det sociale aspekt, og dit husdyr, det er dyrekærlighed. Det står i budet.

Det står i den samme skrift, at hvis nogen ser et dyr, der er lastet med for tung en byrde, så er det enhvers pligt at aflaste dette dyr. Lystjagt er i jødedommen forbudt. Så får vi altså ikke noget